

Притча: Гості

Categories : [Історії, притчі](#)

Date : 06/08/2016



Прийшов одного разу Господь з Любов'ю, Світлом, Радістю, Милосердям і Істиною - своїми вірними і вічними супутниками - до людини і постукав в двері її будинку. Відкрила людина двері, впустила дорогих гостей, накрила на стіл, і стали вони вечеряти.

Незабаром у двері знову постукали, це була Образа зі своїми товаришами: Осудом, Гнівом, Роздратуванням, Злістю, Гординею, Брехнею і Заздрістю. Нові гості обіцяли покарати кривдників доброго господаря, допомогти зайняти становище в суспільстві, нагородити владою і величчю.

Зраділа людина, запросила увійти і цих гостей. Але не захотіли вони бути за одним столом разом з Богом, і довелося піти Господу з його супутниками, бо людині дуже хотілося дати притулок новим гостям - аж надто привабливими видалися їй їхні обіцянки.

Коли пішов Бог з дому людини, увійшли непрохані гості, сіли за стіл, почали бенкетувати і напувати господаря своїм п'яним вином невідання. Незабаром приохотилася людина до цього напою, і стало шкода їй гостей виганяти, адже тільки у них було таке вино. І до того ж з їх допомогою вона кривдників покарала, а завдяки Брехні придбрала становище в суспільстві.

Довго гостювали ці постояльці у людини, так що незабаром витратила вона на них все

БАЖАЄМО УСІМ ДОБРА!

САЙТ НА СПАВУ БОЖУ!

своє багатство. І начебто живи, радій та насолоджуйся, а на серці порожньо. Згадала людина, як приходив до неї Господь, як радісно їй тоді було, а від цих гостей тільки розлад один. І вирішила вона вигнати гостей, котрі засиділися. Розбудила вона їх, розштовхала, та й виставила у три шиї.

Стала людина прибирати після них... А сміття стільки, що не знаєш, як воно містилося в будинку. Прибирає людина, а думки все до Господа і Його супутників повертаються. «Як же я могла образити таких гостей і вигнати їх? – Все думала вона. – Не пробачать вони мене. Побачити б мені їх хоч на мить, щоб попросити пробачення, але не прийдуть вони знову до мене в гості, не побачу я їх більше...» .

Раптом чує вона стук у двері. Відкриває – а там Господь стоїть, а поруч з ним його вірні і вічні супутники.

– Не може цього бути... Не можеш ти, Господи, відвідати мене, недостойного, – сказав чоловік, падаючи на коліна.

– Вибачте мене, якщо зможете.

Підійшло до людини Милосердя і підняло його на ноги.

– Ти просиш простити тебе? – Запитав Господь. – Але хіба бачиш ти серед моїх супутників Образу або Злість? А раз немає Образи, то й прощати мені тебе немає за що, бо, прийнявши тих гостей, ти сам себе покарав.

Підняла людина свої очі на Господа, вклонилася і запросила Його разом з товаришами увійти в будинок. Увійшов Господь, і прожив Він невідлучно з людиною до кінця днів її. Багато разів приходили непрошені гості з вином невідання, але людина, навчена гірким досвідом, навчилася розрізняти, і тільки почувши їхні голоси, замикала двері, бо вважала за краще залишатися з Богом і Його надійними супутниками.

<http://if.osbm.info>